

एतानिति यथासर्वाश्रमपालकत्वाद्ब्रह्मस्थस्यश्रेष्ठ्यंतथासर्ववर्णपालकत्वात्धर्मेणराज्यकरणमपिश्रेष्ठतममित्यर्थः ॥ २७ ॥ तस्मात्तस्मात्तःश्रेयान्प्रशस्ततरःअभिज्ञातःज्ञानतःधर्मतश्चयदिकश्चिदस्ति सतंयुधिष्ठिरं प्रजानां कर्मणिषष्ठी प्रजाःद्रष्टुराज्यं प्राप्नुमितिर्थः अनुशिष्यन् अनुशासितुमिच्छन् एतन्मदुक्तं धर्मजातं युधिष्ठिरेस्तीति बुध्येत् न च तस्मिन् साधुः युधिष्ठिरेऽसाधुरधर्मो न चास्तीत्यपि बुध्येत् यद्वा एवमस्य पितस्मिन् अनुशास्तरिराजासाधुर्न इति न अपितु साधुरेव यदि तेन इतो धिकं ज्ञायते उच्यते च तर्हि तस्यापि वचनं करिष्यत्येवेत्यर्थः अनुशिष्यात्प्रजानां न चेद्बुध्येदिति तस्मिन् साध्विति पाठे श्रेयांश्चेत्द्रष्टुं धर्मदर्शयितुं अनुशिष्यात् न चेत्प्रजानां प्रजाः राज्यं न गृध्येदिति हेतोस्तस्मिन् युधिष्ठिरे साध्वेव वर्तत इति शेषः ॥ २८ ॥ धर्मस्तु नृशंसत्वात् दुर्योधनो धार्मिकेण राज्ञा वध्य एवेति सूचयन्नाह यदेत्यादिना सार्द्धेन परभूतौ परैश्वर्ये नृशंसश्चोर

एतान् राजापालयन्नप्रमत्तो न योजयन् सर्ववर्णान् स्वधर्मे ॥ अकामात्मा समवृत्तिः प्रजासु नाधार्मिकान् नुरुध्येत कामात् ॥ २७ ॥ श्रेयांस्तस्माद्यदिविद्येत कश्चिदभिज्ञातः सर्वधर्मोपपन्नः ॥ सतं द्रष्टुमनुशिष्यन् प्रजानां न चैतद्बुध्येदिति तस्मिन् साधुः ॥ २८ ॥ यदा गृध्येत्परभूतौ नृशंसौ विधिप्रकोपाद्वलमाददानः ॥ ततो राज्ञा मभवद्युद्धमेतत्तत्र जातं वर्मशस्त्रं धनुश्च ॥ २९ ॥ इंद्रेणैतदस्युवधाय कर्म उत्पादितं वर्मशस्त्रं धनुश्च ॥ ३० ॥ तत्र पुण्यं दस्युवधेन लभ्यते सोयं दोषः कुरुभिस्तीव्ररूपः ॥ अधर्मज्ञैर्धर्ममबुध्यमानैः प्रादुर्भूतः संजयसाधुतन्म ॥ ३१ ॥ तत्र राजा धृतराष्ट्रः सपुत्रो धर्म्यहरेत्यां डवानां नाम कस्मात् ॥ नावेक्षंते राजधर्मपुराणं तदन्वयाः कुरवः सर्व एव ॥ ३२ ॥ स्तेनो हरेद्यत्र धनं त्यदृष्टः प्रसत्यवायत्र हरेत दृष्टः ॥ उभौ गत्यौ भवतः संजयैतौ किं वै पृथक्कं धृतराष्ट्रस्य पुत्रे ॥ ३३ ॥ सोयं लोभान्मन्यते धर्ममेतं यमिच्छति क्रोधवशानुगामी ॥ भागः पुनः पांडवानां निविष्टस्तं नः कस्मादाददीरन्यरेवै ॥ ३४ ॥ अस्मिन्पदे युध्यतां नो वधोपिश्लाघ्यः पित्र्यं परराज्याद्विशिष्टं ॥ एतान् धर्मान् कौरवाणां पुराणानाचक्षीथाः संजयराजमध्ये ॥ ३५ ॥ एते मदान्मृत्युवशाभिपन्नाः समानीता धार्तराष्ट्रेण मूढाः ॥ इदं पुनः कर्मपापीय एव सभामध्ये पश्य वृत्तं कुरूणां ॥ ३६ ॥ प्रियां भार्यां द्रौपदीं पांडवानां यशस्विनीं शीलवृत्तोपपन्नां ॥ यदुपैक्षंत कुरवो भीष्ममुख्याः कामानुगेनोपरुद्धां व्रजंतीं ॥ ३७ ॥

कल्पो राजा विधिप्रकोपात्तदैवप्रातिकूल्यात् गृह्येत ततो हेतोः राज्ञां परस्परं युद्धं समभवत् अनेन युद्धाख्यस्य कर्मण उत्पत्तिरुक्ता ॥ २९ ॥ कर्मयुद्धं तत्रोत्पत्तिशिष्टं गुणत्रयमाह वर्मकवचं शस्त्रं वज्रादि धनुश्चेति यत इंद्रेण दस्युवधायैतन्नयं उत्पादितमत एतैरेव धर्मो दस्युं दुर्योधनं यदि हन्यात् स एव धर्म इति भावः ॥ ३० ॥ दुर्योधने दस्युत्वं निरूपयति तत्रेत्यादिना कुरुभिर्निमित्तभूतैरयं दोषः वंचनारूपः प्रादुर्भूतः पारदार्यदोष इव इंद्रात् ॥ ३१ ॥ धर्म्यधर्मादागतं पित्र्यं राज्यं तदन्वयास्तदनुसारिणः ॥ ३२ ॥ पृथक्कं स्तेनादन्यत्वं ॥ ३३ ॥ एतं छलेन राज्यापहारं निविष्टः वनवासादूर्ध्वं राज्यं याह्यमिति कौरवेषु न्यासरूपेण स्थितः तं भागं नः अस्माकं परे कस्मात् आददीर नृगृहीतवंतः ॥ ३४ ॥ पदे पदनीये अवश्यग्राह्ये भागे निमित्ते ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ कामानुगेन रजसा उपरुद्धां गृहकर्मतो निरुद्धां पाठांतरे रजसा उपरुद्धं यथा स्यात्तथा व्रजंतीं ॥ ३७ ॥